

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Orzechowska
Protokolant:	st. sekr. sad. Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Patrycji Klimiuk

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2018 r.

sprawy **P. C. i M. P.**

oskarżonych z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora, obrońców oskarżonych i oskarżonego M. P.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 12 lutego 2018 r. sygn. akt II K 183/17

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczoną wobec oskarżonego M. P. w pkt I wyroku karę pozbawienia wolności oraz orzeczone wobec oskarżonego P. C. w pkt III, IV, V wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzeczoną wobec niego w pkt VIII wyroku łączną karę pozbawienia wolności;
2. oskarżonego **M. P.** uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów od pkt I do VI i od pkt VIII do pkt XXIV wyczerpujących dyspozycję art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk przy czym przyjmuje, że dopuścił się ich w warunkach ciągłego przestępstwa i za czyny te skazuje go na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzając mu na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk w zw. z art. 91§1 kk w zw. z art. 4§1 kk karę 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
3. oskarżonego M. P. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z pkt VII wyczerpującego dyspozycję art. 279§1 kk w zw. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk i za czyn ten skazuje go na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk w zw. z art. 4§1 kk, wymierzając mu na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 64§2 kk w zw. z art. 4§1 kk karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 4§1 kk orzeczone w pkt 2 i 3 kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu M. P. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
5. oskarżonego **P. C.** uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów od pkt I do VI i od pkt VIII do pkt XXVII wyczerpujących dyspozycję art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk przy czym przyjmuje, że dopuścił się ich w warunkach

ciągu przestępstw i za czyny te skazuje go na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzając mu na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk w zw. z art. 91§1 kk w zw. z art. 4§1 kk karę 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

6. oskarżonego M. C. (1) uznaje za winnego dokonania zarzuczanych mu czynów w pkt VII i XXVIII wyczerpujących dyspozycję art. 279§1 kk w zb. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk, przy czym przyjmuje, że dopuścił się ich w warunkach ciągu przestępstw i za czyny te skazuje go na podstawie art. 279§1 kk w zb. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzając mu na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 64§2 kk w zw. z art. 91§1 kk w zw. z art. 4§1 kk karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

7. oskarżonego P. C. uznaje za winnego dokonania czynu zarzucanego w pkt XXIX wyczerpującego dyspozycję art. 289§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 289§2 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 4§1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

8. przyjmuje, że podstawą prawną skazania oskarżonego P. C. za czyn w pkt VI zaskarżonego wyroku (XXX z a/o) stanowi przepis art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

9. na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 4§1 kk orzeczone w pkt 5, 6, 7 i VI zaskarżonego wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu P. C. karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

10. uchyla zawarte w pkt II i VII wyroku rozstrzygnięcia o orzeczonych wobec oskarżonych M. P. i P. C. obowiązkach naprawienia szkody;

11. na podstawie art. 46§1 kk w zw. z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonych M. P. i P. C. obowiązek solidarnego naprawienia szkody w całości na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. w kwocie 700 (siedemset) zł (za czyn VI), pokrzywdzonych: M. S. w kwocie 236 (dwieście trzydzieści sześć) zł (za czyn XV), M. K. w kwocie 670 (sześćset siedemdziesiąt) zł (za czyn VII), T. S. w kwocie 110 (sto dziesięć) zł (za czyn XXI), Ł. D. w kwocie 145 (sto czterdzieści pięć) zł (za czyn III) i (...) Sp. z o.o. z/s w S. w kwocie 535 (pięćset trzydzieści pięć) zł (za czyn IV) oraz obowiązek solidarnego naprawienia szkody w części na rzecz pokrzywdzonej E. C. w kwocie 50 (pięćdziesiąt) zł (za czyn XXIV) oraz wobec oskarżonego P. C. obowiązek naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego R. B. w kwocie 625 (sześćset dwadzieścia pięć) zł (za czyn XXVIII);

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackich adw. J. W. i adw. T. W. w S. kwoty po 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem obrony z urzędu oskarżonych M. P. i P. C. wykonywanej w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonych od opłat za obie instancje i od wydatków za postępowanie odwoławcze, stwierdzając że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 466/18

UZASADNIENIE

P. C. i M. P. zostali oskarżeni o to, że:

I. W nocy z 28/29 września 2014 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią, po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki R. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 40 litrów oleju napędowego o wartości 200zł na szkodę S. B., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

II. W nocy z 28/29 września 2014 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią, po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki O. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 20 litrów oleju napędowego o wartości 100zł na szkodę K. C. i M. C. (2), przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

III. W nocy z 28/29 września 2014 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią, po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki P. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 25 litrów oleju napędowego o wartości 145zł na szkodę Ł. D., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

IV. W nocy z 28/29 września 2014 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią, po uprzednim uszkodzeniu mienia poprzez wykonanie otworu w zbiorniku paliwa samochodu m-ki O. (...) o nr rej. (...), spowodowali straty w kwocie 385zł, po czym dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa tego samochodu, z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 30 litrów oleju napędowego o wartości 150zł, czym spowodowali straty o łącznej wartości 535zł na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z/s S. ul. (...), przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

V. W nieustalonym dniu w okresie od 26 września 2014 roku do 29 września 2014 r. w S., działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią, po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki T. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia 20 litrów benzyny o wartości 100zł na szkodę M. W., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

VI. W nocy z 28/29 września 2014 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią, po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki R. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 20 litrów oleju napędowego o wartości 100zł na szkodę J. B., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

VII. W nocy z 28/29 września 2014 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią, po uprzednim uszkodzeniu mienia poprzez przecięcie przewodów paliwowych w samochodzie m-ki F. (...) o nr rej. (...), spowodowali straty o wartości 620zł, po czym dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa tego samochodu, z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 10 litrów benzyny o wartości 50zł, czym spowodowali straty o łącznej wartości 670zł na szkodę M. K., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

w zw. z art. 64 § 2 kk

VIII. W nocy z 13/14 września 2014 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 28 litrów benzyny o wartości 170 zł na szkodę J. M., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

IX. W nocy z 13/14 września 2014r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki R. (...) o nr rej. (...) z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 20 litrów benzyny o wartości 120 zł na szkodę M. J., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

X. W nocy z 13/14 września 2014r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki S. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 15 litrów benzyny o wartości 75 zł na szkodę R. J., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XI. W z nocy z 18/19 września 2014r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia 15 litrów benzyny o wartości 100 zł na szkodę K. K., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XII. W nocy z 18/19 września 2014r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią, po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia 60 litrów oleju napędowego o wartości 320 zł na szkodę P. M. i S. M., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XIII. W nocy z 18/19 września 2014r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki P. (...) o nr rej. (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia 40 litrów benzyny o wartości 250 zł na szkodę P. J., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XIV. W nocy z 28/29 września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki R. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 29 benzyny o wartości 150 zł na szkodę M. O.,

przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XV. W nocy z 27/28 września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim uszkodzeniu mienia poprzez przecięcie przewodów paliwowych w samochodzie m-ki F. (...) o nr rej. (...), spowodował straty o wartości 186zł, po czym dokonał kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa tego samochodu z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 10 litrów benzyny o wartości 50zł czym spowodowali straty o łącznej wartości 236zł na szkodę M. S., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XVI. W nocy z 13/14 września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki B. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 22 litrów benzyny o wartości 110 zł na szkodę P. S., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XVII. W nieustalonym dniu w okresie od 26 września 2014 roku do 28 września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki P. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 20 litrów benzyny o wartości 100 zł na szkodę A. M.; przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XVIII. W nieustalonym dniu w okresie od 18 września 2014 roku do 21 września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu w nim otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki H. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 10 litrów benzyny o wartości 50 zł na szkodę K. G. (1); przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XIX. W bliżej nieokreślonym dniu września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu w nim otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki R. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 8 litrów oleju napędowego o wartości 45 zł na szkodę D. K., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XX. W nocy z 20/21 września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu w nim otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki D. (...) o nr rej. (...) z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 15 litrów benzyny o wartości 78 zł na szkodę Ł. G., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XXI. W nocy z 9/10 września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim uszkodzeniu mienia poprzez wykonanie otworu w zbiorniku paliwa samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...) spowodowali straty w kwocie 100zł, po czym dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa tego samochodu z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 2 litrów benzyny o wartości 10 zł czym spowodowali straty w wysokości 110 zł na szkodę T. S., przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XXII. W nocy z 20/21 września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu w nim otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki D. (...) o nr rej. (...) z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 30 litrów benzyny o wartości 150 zł na szkodę A. P.; przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XXIII. W nieustalonym dniu miesiąca września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu w nim otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 5 litrów benzyny o wartości 25 zł na szkodę Z. P.; przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XXIV. W nocy 9/10 września 2014 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i porozumieniu oraz z ustaloną nieletnią po uprzednim wykonaniu w nim otworu dokonali kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia około 10 litrów benzyny o wartości 50 zł na szkodę E. C.; przy czym czynu tego dopuścili się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

a nadto P. C. o to że:

XXV. W nocy z 23/24 września 2014 roku w S. przy ul. (...), po uprzednim wykonaniu otworu dokonał kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki D. (...) o nr rej. (...) skąd zabrali w celu przywłaszczenia 5 litrów benzyny o wartości 30 zł na szkodę I. M., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XXVI. W nocy z 26/27 września 2014 r. w S. przy ul. (...) I 20, po uprzednim wykonaniu otworu dokonał kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia około 20 litrów benzyny o wartości 100 zł na szkodę K. G. (2), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

XXVII. W nocy z 26/27 września 2014r. w S. przy ul. (...) I 20, po uprzednim wykonaniu w nim otworu dokonał kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu m-ki D. (...) o nr rej. (...), z którego wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia około 5 litrów benzyny o wartości 30zł na szkodę W. S., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

XXVIII. W nocy z 27/28 września 2014 roku w S. przy ul. (...) I 10, po uprzednim uszkodzeniu mienia poprzez wykonanie otworu w zbiorniku paliwa samochodu m-ki R. (...) o nr rej. (...) spowodował straty w kwocie 500 zł, po czym dokonał kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa tego samochodu, z którego wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia około 25 litrów oleju napędowego o wartości 125 zł czym spowodował straty w wysokości 625 zł na szkodę R. B., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

w zw. z art. 64 § 1 kk

XXIX. w dniu 16 września 2014 w S. przy ul. (...), zabrał w celu krótkotrwałego użycia samochód osobowy marki D. (...) o nr rej. (...) o wartości 3 000 złotych, a następnie porzucił go w stanie uszkodzonym w postaci otworu w zbiorniku paliwa w S. przy ul. (...) na szkodę P. P. przy czym czynu tego dopuścił się przed odbyciem 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

tj. 289 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XXX. w dniu 16 września 2014 w S. przy ul. (...), z wnętrza samochodu osobowego marki D. (...) o nr rej. (...), zabrał w celu przywłaszczenia dwie wędki, dwa kołowrotki, akcesoria wędkarskie, subufer o łącznej wartości strat 750 złotych na P. P. przy czym czynu tego dopuścił się przed odbyciem 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 12 lutego 2018r.

I. oskarżonego **M. P.** uznał za winnego dokonania zarzucanych czynów, przy czym przyjął, że działał w warunkach, o których mowa w art. 91 § 1 kk i za czyny te na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. P. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. kwoty 350 (trzystu pięćdziesięciu) złotych;

III. oskarżonego **P. C.** uznał za winnego dokonania zarzucanych czynów z punktów od I do XXVII aktu oskarżenia, przy czym przyjął, że działał w warunkach, o których mowa w art. 91 § 1 kk i za czyny te na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego P. C. uznał za winnego dokonania czynu z punktu XXVIII aktu oskarżenia, przy czym przyjął, że czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu P. C. karę roku pozbawienia wolności;

V. oskarżonego P. C. uznał za winnego dokonania czynu z punktu XXIX aktu oskarżenia, przy czym przyjął, że czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 289 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 289 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu P. C. karę roku pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego P. C. uznał za winnego dokonania czynu z punktu XXX aktu oskarżenia, przy czym przyjął, że czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu P. C. karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego P. C. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. kwoty 350 (trzystu pięćdziesięciu) złotych;

VIII. na podstawie art. 91 §1 kk w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec P. C. w punktach II, III, IV, V wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i orzekł karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. W. kwotę 1 549,80 złotych, w tym kwotę 289,80 złotych podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego M. P. sprawowaną z urzędu;

X. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. W. kwotę 723,24 złotych, w tym kwotę 135,24 złotych podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego P. C. sprawowaną z urzędu;

XI. zwolnił oskarżonych od opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych, przejmując te ostatnie na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli obrońca oskarżonego M. P., prokurator, obrońca oskarżonego P. C. i oskarżony M. P..

Obrońca oskarżonego M. P. zaskarżył powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego M. P., wyrokowi temu zarzucił:

naruszenie przesłanek czynu opisanego w art. 279 § 1 kk

mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia obrażę prawa procesowego, a mianowicie art. 7 kpk, tj. naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegające na:

- bezpodstawnej odmowie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom świadków, w szczególności A. W.,

przypisaniu pełnej wiarygodności zeznaniom funkcjonariuszy KMP prowadzących czynności w post. przygotowawczym,

Podnosząc ww. zarzuty, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez:

- uniewinnienie oskarżonego ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia i ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I Instancji.

Wnosił też o zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów obrony sprawowanej w I i II instancji z urzędu.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonych w części dotyczącej rozstrzygnięcia w pkt I, II, III, V, VI, VII, VIII wyroku dotyczących orzeczenia kar i środków kompensacyjnych.

Powołując się na przepisy art. 427 §1 i §2 kpk i art. 438 pkt 1 i 2 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 46§1 kk, poprzez jego nie zastosowanie i nie orzeczenie na jego podstawie obowiązku solidarnego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego M. S. (czyn XV), M. K. (czyn VII), T. S. (czyn XXI), Ł. D. (czyn III), (...) Sp. z o.o. (czyn IV), E. C. (czyn XXIV), w sytuacji gdy pokrzywdzeni w toku postępowania złożyli wniosek o naprawienie szkody, co obligowało sąd do zasądzenia obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych;
2. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 46§1 kk, poprzez jego nie zastosowanie i nie orzeczenie od P. C. na jego podstawie obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego R. B. (czyn XXVIII), w sytuacji gdy pokrzywdzony w toku postępowania złożył wniosek o naprawienie szkody, co obligowało sąd do zasądzenia obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;
3. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 2 kpk poprzez orzeczenie wobec M. P. w pkt II części dyspozytywnej wyroku na podstawie art. 46 § 1 kk środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. kwoty 350 złotych, bez wskazania, za który z przypisanych temu oskarżonemu czynów następuje jego orzeczenie;
4. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 2 kpk poprzez orzeczenie wobec P. C. w pkt VII części dyspozytywnej wyroku na podstawie art. 46 § 1 kk środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. kwoty 350 złotych, bez wskazania, za który z przypisanych temu oskarżonemu czynów następuje jego orzeczenie;
5. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413 §2 pkt 1 kpk poprzez wskazanie w pkt V wyroku skazującego, iż wyczerpuje on dyspozycję art. 289§1 kk w zw. z art. 64 §2 kk i orzeczenie na jego podstawie kary roku pozbawienia wolności, podczas gdy czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 289§2 kk w zw. z art. 64 §1 kk;
6. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez wskazanie w pkt VI wyroku skazującego, iż wyczerpuje on dyspozycję art. 278§1 kk w zw. z art. 64 §2 kk i orzeczenie na jego podstawie kary roku pozbawienia wolności, podczas gdy czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 278§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk;
7. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413 §2 pkt 2 kpk poprzez połączenie jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w pkt II, III, IV, V wyroku i orzeczenie w pkt VIII wyroku wobec P. C. kary łącznej na podstawie art. 91 § 1 kk w zw. z art. 85 kk, podczas gdy orzeczenie kary winno nastąpić na podstawie art. 91 §2 kk w zw. z art. 85 §1 kk i nie powinno obejmować kary jednostkowej orzeczonej w pkt II wyroku, gdyż rozstrzygnięcie w pkt II dotyczy orzeczenia środka kompensacyjnego od oskarżonego M. P.;
8. obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 91 §1 kk w zw. z art. 91 §2 kk i orzeczenie na jego podstawie w pkt I wyroku kary M. P. także za czyn (wymieniony w pkt VII), który nie został popełniony w warunkach ciągu przestępstw, gdyż wyczerpuje inną kwalifikację prawną (art. 279 §1 kk w zb. z art. 288 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk) i powinna zostać za niego orzeczona kara jednostkowa roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności i orzeczona na podstawie art. 91 §2kk kara łączna pozbawienia wolności za ciąg przestępstw i czyn wymieniony w pkt VII;
9. obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 91 §1 kk w zw. z art. 91 §2 kk i orzeczenie na jego podstawie w pkt III wyroku kary P. C. także za czyny (wymienione w pkt VII i XXVIII), które nie zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, gdyż wyczerpują inną kwalifikację prawną (art. 279 §1 kk w zb. z art. 288 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk) i tworzą kolejny ciąg przestępstwa, za który powinna zostać orzeczona kara roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności i orzeczona na podstawie art. 91 §2kk kara łączna pozbawienia wolności za dwa ciągi przestępstw i czyny wymienione w pkt XXIX i XXX;

Podnosząc powyższy zarzut na podstawie art. 427§1 kpk i art. 437§1 kpk wnosił o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie obowiązku solidarnego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego M. S. (odnośnie czynu XV), M. K. (odnośnie czynu VII), T. S. (odnośnie czynu XXI), Ł. D. (odnośnie czynu III), (...) Sp. z o.o. (odnośnie czynu IV), E. C. (odnośnie czynu XXIV), J. B. (odnośnie czynu VI) zaś od oskarżonego P. C. na rzecz R. B. (odnośnie czynu XXVIII), przyjęcie, iż czyn opisany w pkt XXIX a/o wyczerpuje dyspozycję art. 289§2 kk w zw. z art. 64 §1 kk, nie zaś 289§1 kk w zw. z art. 64 §2 kk, zaś opisany w pkt XXX a/o wyczerpuje dyspozycję art. 278§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, nie zaś art. 278§1 kk w zw. z art. 64 §2 kk, orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności na podstawie art. 91 §2 kk w rozmiarze 3 lat i sześciu miesięcy wobec M. P., zaś wobec P. C. kary łącznej w rozmiarze 4 lat i sześciu miesięcy.

Obrońca oskarżonego P. C. zaskarżył powyższy wyrok w części w odniesieniu do czynów opisanych w punktach I, II, III, IV, VI, XII, XIX, XXVIII na korzyść oskarżonego i w oparciu o treść art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k. wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

1. Art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień złożonych przez oskarżonego P. C. w zakresie w jakim Sąd odmówił im wiary, a które są konsekwentne, stanowcze i w pełni korelują z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a zatem w całości powinny zostać uznane za wiarygodny dowód w sprawie.
2. Art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych odnośnie ustalenia dokładnego przedmiotu zaboru mienia, iż w zebrany materiał dowodowy brak jest informacji, iż przy oskarżonym znaleziono jakiegokolwiek ilości oleju napędowego, a jedynie bańkę plastikową koloru białego o poj. 30 litrów z zawartością cieczy - benzyny, w związku z tym dowód ten powinien stanowić podstawę dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych w zakresie tego, iż oskarżony jedynie usiłował dokonać czynu zabronionego, a w sytuacji gdy z baku wyciekał olej napędowy, sam dobrowolnie odstępował od jego zaboru.

A w konsekwencji obrazę tego przepisu zarzucił także:

3. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegający na bezpodstawnym uznaniu, że w sytuacji, gdy oskarżony przebijał bak z paliwem i wyciekała z niego ropa, której nie zabierał to jest to zachowanie, którego nie należy kwalifikować jako usiłowanie a dokonanie czynu zabronionego, gdyż brak zabrania oleju napędowego można jedynie uważać za porzucenie rzeczy, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego, a także z zabezpieczonych dowodów rzeczowych wynika, iż dobrowolnie odstąpił od zaboru wyciekającego oleju napędowego.

Ponosząc powyższe zarzuty wnosił o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w części tj. w zakresie pkt. I, II, III, IV, VI, XII, XIX, XXVIII wyroku poprzez uznanie, iż czynów w nich wymienionych oskarżony tylko usiłował dokonać tj. przez zastosowanie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. i na tej podstawie wymierzenie kary łagodniejszej.

Oskarżony M. P. w swojej apelacji prosił o uniewinnienie od przedstawionych mu zarzutów, których nie popełnił i w których nie brał udziału.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W realiach niniejszej sprawy jedynie apelacja prokuratora okazała się zasadna i zobligowała Sąd Okręgowy do dokonania szeregu zmian w treści zaskarżonego orzeczenia. Pozostałe wywiedzione środki odwoławcze, wobec niezasadności podniesionych w nich zarzutów, nie mogły zostać uwzględnione. Z uwagi na wielość wniesionych środków odwoławczych, celem uporządkowania niniejszego uzasadnienia, biorąc także pod uwagę zakres zaskarżenia i rodzaj podniesionych zarzutów, Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności ustosunkuje się do apelacji oskarżonego M. P. i jego obrońcy, następnie do apelacji obrońcy oskarżonego P. C., a finalnie do apelacji oskarżyciela publicznego. Lektura środków odwoławczych wniesionych przez oskarżonego M. P. i jego obrońcę wskazuje, że ich twierdzenia polegają głównie na prostym zanegowaniu jego sprawstwa. W ocenie Sądu Okręgowego, na gruncie niniejszej sprawy nie doszło do naruszenia jednej z naczelných zasad postępowania karnego zawartej w art. 7 k.p.k. Ocena zgromadzonego

w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne odnoszące się do sprawstwa obu oskarżonych są w pełni prawidłowe. Nie można zgodzić się z twierdzeniami tych skarżących, iż odmówienie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego M. P. to efekt przekroczenia przez Sąd Rejonowy granic swobodnej oceny dowodów. Zauważyć bowiem należy, że wbrew temu co twierdzą skarżący, wyjaśnienia te – złożone na etapie postępowania sądowego, nie wytrzymują konfrontacji nie tylko z zeznaniami funkcjonariuszy Policji, ale przede wszystkim z wyjaśnieniami oskarżonego P. C.. To właśnie relacja drugiego z oskarżonych zasługiwała na walor wiarygodności, gdyż od początku nie dążył on do wyeliminowania siebie z grona sprawców, wskazał przy których przestępstwach działał wspólnie i w porozumieniu z M. P., a które popełnił bez jego udziału. Zasady logiki wskazują, że gdyby P. C. chciał unikać odpowiedzialności karnej to całkowicie zanegowałby swoje sprawstwo, a przede wszystkim nie przyznał się i nie wyszczególnił przestępstw, które popełnił samodzielnie. Za wiarygodnością oskarżonego P. C. przemawia także jego postawa w toku postępowania, gdy opisał on organom ścigania sposób działania, wskazał miejsca popełnienia przestępstw, a także przechowywania rzeczy, których zaboru dokonał. W świetle relacji P. C., także zeznania A. W., nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych, gdyż były ukierunkowane na uniknięcie przez nią i M. P. odpowiedzialności karnej i są efektem ustalonej – wspólnie z oskarżonym M. P. – linii obrony na wypadek zatrzymania. Wszystkie okoliczności niniejszej sprawy wskazują, że trudno jest przyjąć wersję M. P. o jego roli polegającej jedynie na użyczeniu samochodu i pozostałych przedmiotów w sytuacji, kiedy P. C. znał zaledwie miesiąc, a pozwolił mu korzystać ze swojego samochodu w sposób całkowicie nieodpłatny, mając przy tym świadomość, że popełnia on przestępstwa. W świetle powyższych dowodów, w ślad za skarżącymi nie można stwierdzić, że uznanie zeznań funkcjonariuszy Policji za wiarygodne, co do okoliczności przesłuchania M. P., braku wywierania na niego wpływu, były wynikiem wyłącznie charakteru instytucji w jakiej świadkowie ci są zatrudnieni. Z tych wszystkich względów twierdzenia skarżących o niewinności oskarżonego M. P. nie znalazły oparcia w żadnych dowodach, którym nie sposób było odmówić obiektywizmu, zatem brak było podstaw do uwzględnienia zawartych w tych apelacjach wniosków. Na uwzględnienie nie zasługiwała także apelacja obrońcy drugiego z oskarżonych. Jej lektura wskazuje, że skarżący co do zasady, pomimo powołania się na uchybienia proceduralne, kwestionuje kwalifikację prawną czynów, w których przedmiotem zaboru był olej napędowy próbując wykazać, iż przyjęto w nich błędną formę stadialną. Odnosząc się do przedstawionych przez skarżącego argumentów stwierdzić należy, że w tej mierze nie zaistniała ani obraza art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. ani też nie popełniono błędu w ustaleniach faktycznych. Czynność sprawcza przestępstwa kradzieży polega na zaborze. Zabór polega na wyjęciu rzeczy spod władztwa właściciela lub posiadacza i przejęciu we własne władztwo sprawcy (zob. Peiper, Komentarz, s. 541; Górniok, Pleńska, Przepisy, s. 405; Marek, Komentarz, s. 589; Michalski (w:) Wąsek, Zawłocki II, s. 915 i n.). Stroną podmiotową kradzieży określonej w § 1 jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego. Jest to tzw. dolus directus coloratus, na co wskazuje określenie "w celu". Koniecznym elementem kradzieży jest działanie w celu przywłaszczenia. Sprawca, zabierając rzecz, chce ją przywłaszczyć, a zatem postąpić z nią jak właściciel. Dąży do uzyskania trwałego władztwa nad rzeczą (zob. Peiper, Komentarz, s. 541). Sprawca może ukraść rzecz dla innej osoby albo z zamiarem jej porzucenia (zob. Górniok, Pleńska, Przepisy, s. 407).

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy po stronie oskarżonego P. C. istniał zamiar zaboru paliwa i z tego względu podejmował on określone czynności. Oskarżony pozbawiając właścicieli władztwa nad rzeczą przyjmował ewentualne następne jej porzucenie w sytuacji, kiedy okazałoby się, że nie jest ona oczekiwanym przez niego rodzajem paliwa. Argumenty obrońcy, w których wskazuje on, że oskarżony dobrowolnie odstąpił od dokonania czynu nie są zasadne. Skarżący ten pomija bowiem, że swoim działaniem oskarżony bezpowrotnie pozbawił pokrzywdzonych władztwa nad paliwem, zatem w ocenie Sądu Okręgowego, takie działanie nie może być poczytywane za usiłowanie i prawidłowo przyjęto, że stanowi ono dokonanie kradzieży. Wobec niezasadności zarzutów podniesionych w treści tego środka odwoławczego, nie mógł on zatem doprowadzić do zmian postulowanych przez obrońcę oskarżonego P. C.. Odnosząc się natomiast do środka odwoławczego oskarżyciela publicznego stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy w treści orzeczenia dopuścił się szeregu uchybień w kwestiach dotyczących przyjętych ciągów przestępstw, podstaw wymiaru kary oraz rozstrzygnięć w przedmiocie środków kompensacyjnych. W pierwszej kolejności przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 91 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru

dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Do przesłanek ciągu przestępstw należą: krótkie odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi czynami, podobny sposób popełnienia kolejnych czynów oraz jednorodność wyrażająca się w kwalifikacji poszczególnych czynów na podstawie tego samego przepisu ustawy. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że oskarżeni M. P. i P. C. popełnili wspólnie i w porozumieniu szeregu przestępstw przeciwko mieniu. Sąd Rejonowy uznał, iż przestępstw zawartych w punktach od I do XXIV aktu oskarżenia dopuścili się w warunkach ciągu przestępstw, pomijając przy tym, że czyn wskazany w punkcie VII aktu oskarżenia w odróżnieniu od pozostałych czynów wypełniał znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. W odniesieniu do tego czynu nie został zatem zachowany warunek jednorodności i nie może zostać ujęty w ciąg przestępstw. Konsekwencją powyższego błędu, było także niedostrzeżenie przez Sąd Rejonowy, że czyn z punktu VII oraz z punktu XXVIII z uwagi na spełnienie warunków wskazanych w art. 91 § 1 k.k. również stanowią ciąg przestępstw w odniesieniu do oskarżonego P. C.. Powyższe uznanie zobligowało Sąd Okręgowy do uchylenia orzeczonej kary pozbawienia wolności w pkt I zaskarżonego wyroku w stosunku do M. P., a także kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonych w stosunku do P. C. w punktach III, IV, V i VIII wyroku Sądu I instancji i ukształtowania ich na nowo. Sąd Okręgowy uznał zatem M. P. za winnego dokonania zarzucanych mu czynów od pkt I do VI i od pkt VIII do pkt XXIV wyczerpujących dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. przyjmując, iż dopuścił się ich w ciągu przestępstw i za czyny te na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Uznając natomiast sprawstwo oskarżonego M. P. w przedmiocie popełnienia przestępstwa z punktu VII aktu oskarżenia, wypełniającego znamiona przestępstwa Sąd Okręgowy wymierzył temu oskarżonemu karę jednego roku i jednego miesiąca pozbawienia wolności. Treść art. 91 § 2 k.k. wskazuje, że jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 k.k. popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru. Z tego też względu Sąd Okręgowy orzeczony przez siebie w stosunku do M. P. kary połączył i wymierzył mu łączną karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Analogicznie Sąd Okręgowy postąpił w stosunku do drugiego z oskarżonych P. C.. Uznając jego sprawstwo w zakresie czynów od pkt I do VI oraz od pkt VIII do XXIV wyczerpujących dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. przyjął, iż dopuścił się ich w ciągu przestępstw i za czyny te na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Stwierdzając, że czyny wskazane w pkt VII i XXVIII wypełniające znamiona przestępstwa określonego w art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. stanowią również ciąg przestępstw, uznając sprawstwo oskarżonego P. C. także i w tym zakresie Sąd Okręgowy wymierzył mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Ustalając sprawstwo oskarżonego P. C. w zakresie czynu z pkt XXIX aktu oskarżenia wypełniającego znamiona czynu z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., Sąd Okręgowy na podstawie art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Mając na uwadze treść normy zawartej w art. 91 § 2 k.k. Sąd Okręgowy połączył kary orzeczony w stosunku do oskarżonego P. C. w punkcie 5, 6, 7 orzeczenia sądu odwoławczego oraz punkcie VI zaskarżonego wyroku, wymierzając mu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego doszło do powołania błędnej podstawy prawnej skazania, w odniesieniu do czynów z punktu XXIX i XXX aktu oskarżenia. Sąd I instancji nieprawidłowo stwierdził, iż czyn z art. XXIX wypełnia znamiona przestępstwa z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., podczas gdy w istocie wypełniał znamiona czynu z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Omyłka ta nie podlegała sprostowaniu w trybie art. 105 k.p.k., a błąd taki mógł zostać wyeliminowany wyłącznie w toku postępowania odwoławczego. Analogicznie odnieść się należało do błędnej podstawy skazania w odniesieniu do czynu z punktu XXX aktu oskarżenia, które to uchybienie również Sąd Okręgowy miał obowiązek wyeliminować i to uczynił. Oskarżyciel publiczny na gruncie niniejszej sprawy słusznie podniósł zarzut obrazy art. 46 § 1 k.k., gdyż pomimo złożonych wniosków o naprawienie szkody przez pokrzywdzonych M. S., M. K., T. S., Ł. D., (...) sp. z o.o., E. C. i R. B. Sąd Rejonowy zaniechał orzeczenia tego środka. Sąd Okręgowy dzieląc także stanowisko skarżącego prokuratora w przedmiocie obrazy prawa procesowego w postaci art. 413 § 2g

pkt 2 k.p.k. poprzez nieprecyzyjne określenie obowiązku naprawienia szkody względem J. B.. Z tego względu celowym było uchylenie rozstrzygnięć zawartych w II i VII zaskarżonego wyroku, ponowne – tym razem niebudzące wątpliwości - orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego J. B. oraz orzeczenie tego obowiązku na rzecz pozostałych, powyżej wskazanych pokrzywdzonych, których pominięto w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. Ponad wskazane powyżej zagadnienia, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do kwestionowania wyroku Sądu I instancji, dlatego orzekł o jego utrzymaniu w mocy w pozostałym zakresie. W realiach wniesionych w niniejszej sprawie środków odwoławczych, Sąd Okręgowy nie ma również podstaw, by na skutek ich treści odnieść się do kwestii orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności, których ostateczny wymiar, pomimo dokonanych przez Sąd Okręgowy korekt, pozostał bez zmian. Zgodnie z treścią art. 433 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w zakresie zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu – również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3 k.p.k., a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435 k.p.k., art. 439 § 1 k.p.k., art. 440 k.p.k. i art. 455 k.p.k. Z powołanej regulacji literalnie wynika więc, że sąd odwoławczy rozpoznając sprawę związany jest podniesionymi zarzutami. Oznacza to, że w sytuacji zaskarżenia wyroku w całości, a zarazem przy braku podniesienia odrębnych zarzutów w zakresie kary, sąd odwoławczy może odnieść się do jej wymiaru jedynie przez pryzmat art. 440 k.p.k. Do odmiennych wniosków nie może prowadzić odwołanie do art. 447 § 1-3 k.p.k., jakie zawarte jest w art. 433 § 1 k.p.k. Odwołanie to należy bowiem odczytywać w ten sposób, że możliwość odniesienia się przez sąd odwoławczy do wymierzonej oskarżonemu kary, na skutek domniemania z art. 447 § 1 k.p.k., może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy uwzględniony został którykolwiek z zarzutów podniesionych co do winy, a skutkujący koniecznością zmiany ustaleń faktycznych będących podstawą zaskarżonego wyroku. Jedynie wówczas współistnienie regulacji z art. 433 § 1 k.p.k. i art. 447 § 1 k.p.k. znajduje systemowe uzasadnienie. Za takim stanowiskiem przemawia również wykładnia historyczna – do 30 czerwca 2015 r. według art. 433 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy rozpoznawał sprawę w granicach środka odwoławczego, a więc bez związania wyznaczonego podniesionymi zarzutami. Aktualnie, uwzględniając wyraźną zmianę treści art. 433 § 1 k.p.k., związane takie bez wątplenia występuje. Odnotować należy, iż pogląd taki został wyrażony w doktrynie (zob. D. Świecki, Komentarz aktualizowany do art. 433 k.p.k., LEX, teza 13), a Sąd Okręgowy orzekający w tym składzie w całości go podzielił.

Sąd Okręgowy zasądził na rzecz Kancelarii Adwokackich adw. J. W. i adw. T. W. w S. kwoty po 516,60 złotych (w tym 96,60 złotych podatku VAT) tytułem obrony z urzędu wykonywanej na rzecz M. P. i P. C. w postępowaniu odwoławczym. Z uwagi na sytuację materialną oskarżonych i fakt, że będą przebywać w warunkach izolacji penitencjarnej, Sąd Okręgowy zwolnił ich od ponoszenia opłaty i wydatków postępowania. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 456 k.p.k.